

ПОЖАР

Аутори текста: Миа Кнежевић и Момчило Миљковић

ЛАУЊЦ / КОНТРАСТ
ТАМО ГДЕ СМО ОСТАЛИ

Режија: Миа Кнежевић

ПОЖАР. Лаунџ / Контраст

или Тамо где смо остали

Аутори текста: Миа Кнежевић и Момчило Миљковић

Режија: Миа Кнежевић

Драматург: Момчило Миљковић

Сценограф: Миљена Вучковић

Костимограф: Сенка Раносављевић

Организатор: Јована Стојаковић

Играју:

Алиса ЛАЦКО

Марко САВКОВИЋ

Сања РИСТИЋ КРАЈНОВ

Лидија СТЕВАНОВИЋ

Драгиња ВОГАЊАЦ

Сања МИКИТИШИН

Димитрије АРАНЂЕЛОВИЋ

Стефан ВУКИЋ

Марко САВИЋ

Зоран БОГДАНОВ

Душан ЈАКИШИЋ

Миодраг ПЕТРОВИЋ

Драган КОЈИЋ

Нина РУКАВИНА

Инспирацијент: Снежана Радованов Кузманов

Суфлер: Милица Марић

Дизајн светла: Марко Радановић

Мајстор тона: Душан Јовановић

Премијера: 27. септембра 2016, Камерна сцена, 20.00

Представа траје: око два сата.

Захваљујемо: Александру Антићу, Бранку Миладиновићу, Божи Далмацији, Стојану Саковићу, Владимиру Бељанском, Бранку Душићу, Бојану Чотију. Захваљујемо свима који су помогли у реализацији представе.

Позоришни споменик о сувише рано и трагично угашеним младим животињама

Представа *Пожар. Лаунц / Контраст или Тамо где смо остали* односи се на велике пожаре који су се десили у Новом Саду 2008. године (кафе „Лаунц“) и 2012. године (дискотека „Контраст“). Текст на основу којег је настала представа заснован је на истраживању најважнијих аспеката документарне грађе о трагичним догађајима у којима је животе изгубило четрнаесторо младих људи, махом средњошколаца и студената Универзитета у Новом Саду: Мирјана и Милош Пекић, Милена Колунџић, Бранка Саковић, Борис Бјекић, Душица Кулаш, Марија Гавранчић, Владан Драговић, Марина Аничић, Тамара Миладиновић, Милена Далмација, Зоран Игњатовић, Марко Павловић, Ренато Вуковић.

Представа има за циљ да искуствима савременог, документарног „вербатим“ позоришта што дубље продре у личне и друштвене димензије деликатних узрока и последица пожара у „Лаунцу“ и „Контрасту“. Ово је позоришни чин који анализира стварност. Документарно позориште трага за истином о догађајима о којима још увек немамо јасну слику и чини се да је та слика намерно замагљена. Представа има за циљ да утиче на јавно мњење о догађајима који се тичу свих грађана. Истина је изрелативизирана зато што не постоје стандарди – ни законски ни практично примењиви а ни морални. А у питању је безбедност и основно људско право – право на живот. Ми смо дубоко угрожени. Не постоји прави систем него само спољашња симулација друштва. И тако је у свим аспектима. Каузални низ грешака доводи до тога да је криваца много више него што је то видљиво. У друштву у којем не постоји јасан закон, свако од нас је потенцијални кривац јер суштински не постоје норме и правила које нас терају да поштујемо законе а да нас исти ти закони уједно и штите од сопствених, катастрофалних грешака. Питање које се поставља је: „Како можеш да будеш крив по закону неке државе, ако ти је иста та држава омогућила да несметано радиш инкриминисане радње?“ И, шта у таквом друштву значи уопште кривица? Шта је још потребно да се догоди да би се ствари из корена промениле? Да ли ће икада осећање личне одговорности постати идеал јавног деловања?

Глумачки и ауторски тим, а и будући гледаоци, имају у личном искуству још увек свеже сећање на ове трагичне догађаје незапамћених размера који су погодили земљу и младост у њој. Имена жртава треба да се помињу и да се никад не забораве, а представа да на изванредан начин постане позоришни споменик њима и њиховим сувише рано и трагично угашеним младим животима.

Миа Кнежевић, режисер

Миа Кнежевић, реџишељ

Рођена је 13. фебруара 1989. године у Новом Саду. Студирала је мултимедијалну реџију на Академији уметности у Новом Саду, у класи професора Никите Миливојевића и асистента Бориса Лијешевића. У току студија реџирала је представе *Шољице* Марија Бенедетија, *Мурлин Мурло* Николаја Кољаде, кратки играни филм *Пушовање* и кратки документарни филм *Деси се мајија*. Године 2012. дипломирала је реџијом представе *Небески одред* Ђорђа Лебовића и Александра Обреновића (копродукција Српског народног позоришта и СУДУВ-а). Мастер рад је одбранила 2014. године реџијом представе *Она* Мине Милошевић, Јелене Ђулвезан и Мие Кнежевић (Народно позориште „Тоша Јовановић“, Зрењанин). Кратки играни филм *Дан за Вању*, сценарио Миа Кнежевић, а 2015. реџирала је представу *Кући* Људмиле Разумовске (Народно позориште, Суботица) и *Кафа и цијаретје – Поздрав из Београда*, такође је и аутор текста (Атеље 212, Београд).

Награде: Прва награда за кратки филм *Пушовање* на Међународном такмичењу кратког филма које је реализовала „Robert Bosch“ фондација, конкурс „Identify your Identity“ (2012), Награда за најбољу представу *Небески одред* на Екс театар фесту у Панчеву (2013), друга Награда публике за представу *Она* на ТКТ фесту у Тузли (2014), прве награде за најбољу представу *Она* на Екс театар фесту у Панчеву (2015) и Фестивалу дуодраме у Бачкој Тополи (2015), Годишња похвала Српског народног позоришта ансамблу представе *Небески одред* (2015) и специјална Награда ансамблу представе *Небески одред* („Војвођански сусрети“, 2015).

Реч грамаџуріа

Када ме је Миа позвала да јој помогнем око текста за ову представу, нисам ни слутио колико ће та представа помоћи мени. Помогла ми је да схватим колико је озбиљна и важна тема којом се бавимо и да дугујемо свим жртвама да се њихова имена не забораве. Први пут сам заиста схватио да живимо у држави која није нимало безбедна, која не штити своје грађане и у којој се један обичан излазак у кафић може претворити у велику трагедију.

Момчило Миљковић, грамаџуріа

Момчило Миљковић је рођен 1988. у Новом Саду. Основне и Мастер студије режије завршио је на Академији уметности у Новом Саду у класи професора Никите Миливојевића и асистента Бориса Лијешевића. Од августа до децембра 2015. био је запослен као редитељ у Позоришту младих. Тренутно ради као асистент Никити Миливојевићу на Академији уметности. Режирао је неколико представа по завршетку студија.

Из ауторског текста *Тамо іде смо осішали...*

Нови Сад, „Лаунц“, 17. фебруара 2008.

Душица Кулаш (23 године)

„Да загрли маму, тату и брата.“

Милош Пекић (19 година)

„Да заврши Електротехничку школу. Да плеше на матури.
Да упише факултет. Да буде понос својих родитеља.“

Мирјана Пекић (23 године)

„Да заврши факултет. Да буде узор брату Милошу. Да буде тиха, нежна и повучена.“

Борис Бјекић (23 године)

„Да посети још једном свој родни Мркоњић Град. Да сутра оде на тренинг рукомета и да да гол.
Да се првим јутарњим бусом врати код маме у Каћ. Да матурира...“

Бранка Саковић (23 године)

„Да заврши графички дизајн. Да упише постдипломске студије.
Да живи с момком, да оснује породицу. Да пољуби брата.“

Милена Колунџић (23 године)

„Да заврши гастрономију и хотелијерство. Да кува. Да обиђе читав свет.
Да оснује породицу. Да има децу.“

Владан Драговић (27 година)

„Да види поново Косово. Да се сећа својих родитеља.
Да сутра поново оде на посао. И прекосутра.“

Марија Гавранчић (23 године)

„Да заврши графички дизајн. Да говори језике које зна.“
У „Лаунцу“ су тешко повређени Александар Антић и Маја Миликшић.

Нови Сад, „Контраст“, 1. априла 2012.

Милена Далмација (26 година)

„Да верује себи. Да верује својим очима. Да припреми до краја предавање за сутра студентима Заштите животне средине. Да оперми нови стан. Да пољуби дечка. Да постане професорка.“

Ренато Вуковић (21 година)

„Да игра амерички фудбал, да оде на турнир са својим клубом 'Мамути'. Да остане најбољи студент и да дипломира хемију. Да загрли Милену.“

Марина Аничих (25 година)

„Да угледа своју другарицу. Да положи последња три испита. Да дипломира и постане економиста. Да попије кафу с рођеним братом.“

Зоран Игњатовић (28 година)

„Да и следећег викенда дође из Београда у Нови Сад. Да изађе с друговима. Да се види са својим братом Александром. Да буде инжењер електротехнике.“

Тамара Миладиновић (25 година)

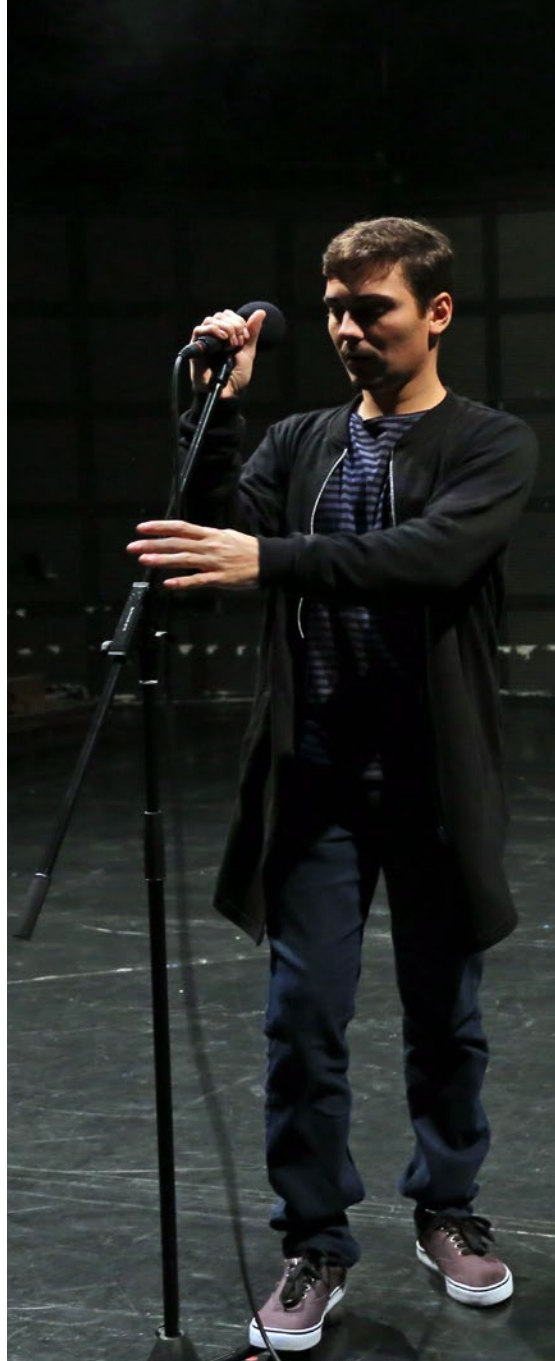
„Да се смеје сваки дан. Да се очима споразумева са својим татом. Да остане вољена. Да буде добар новинар. Да буде омиљена међу колегама. Да мења законе.“

Марко Павловић (29 година)

„Да оде на брод. Да пропутује свет. Да се ожени и оснује породицу. Да својој деци обезбеди нормалан живот...“

... У нормалној земљи. Да постави темеље и подигне стубове неке боље земље. Неког јачег друштва у ком ће живот бити неприкосновен. У којој неће нестати.

У земљи која ће се увек свега сећати.

„Ја се не бојим ничега и никога. Јер ја ово не бих морао да радим. Али ја сам Тамари обећао. Морам истином да се бавим, зато се зове **Истина – Тамарин закон**.“
(Бранко Миладиновић)

Из „Тамариног закона“

Образложење

Најбитније измене закона односе се на предвиђање правног основа за доношење техничких прописа из ове области. Потреба за овом изменом иницирана је након извршене анализе постојећег нормативног оквира, сугестија и предлога који су достављени од стране родитеља настрадалих у пожару у Новом Саду у објекту дискотеке „Контраст“ и стручне јавности, а у циљу повећања степена безбедности у објектима јавне намене са аспекта заштите од пожара, у оквиру иницијативе „Тамарин закон“. Ова иницијатива у основи подразумева успостављање ефикасније контроле у области безбедности објеката – првенствено објеката у којима се обављају угоститељске делатности, али и оних у којима се због делатности која се у њима обавља окупља већи број људи, што подразумева објекте у којима се обављају делатности из области образовања, науке, културе, физичке културе, ученичког и студентског стандарда, здравствене заштите, социјалне заштите, друштвене бриге о деци, социјалног осигурања и сл. Са аспекта заштите од пожара, ова иницијатива има за циљ да обезбеди да се наведене делатности обављају искључиво у објектима за које је прибављена сагласност МУП-а у погледу спроведености мера заштите од пожара у складу са наменом објекта.

*(из Закона о заштити од пожара,
„Сл. гласник РС“, број 111/09)*

фото „Блиц“

Спомен-плоча настрадалима
17. фебруара 2008, Змај Јовина 8

фото: Р. Шинковић

„Црвене степенице којима се не може прићи“ споменик настрадалима
1. априла 2012, Сентандрејски пут 10

Коментари грађана:

1. 4. 2012. 06:57

Treba sprovesti istragu o toj inspekciji koja je dala zeleno svetlo za rad ove diskoteke, a onda još jednu istragu o tome ko je izabrao tu inspekciju, po kojim vezama, da li rodbinskim ili kumovskim... To je čitav splet nezakonitih radnji i to klupko treba odmotati KAD-TAD! Inače će ovakve stvari da se nastave.

1. 4. 2012. 16:22

Dokle će više da se gube divni mladi životi zbog nemarnosti i korumpiranosti. Užasno.

Poznajem lično porodicu jedne od žrtava. Devojka je bila anđeo. Žao mi je. Užasno je sve ovo. Saučešće svim porodicama i pokoj duši nastradalima. :(http://www.rtv.rs/sr_ci/vojvodina/novi-sad/sestoro-mrtvih-u-pozaru-u-diskoteci-kontrast-u-novom-sadu_310139.html

26. 2. 2008. 09:08

Više može srdžba za tren da pokvari nego razum za dan da ispravi. Iskreno saučešće porodicama stradalih.

Ne mogu da vjerujem da je čovjek otvorio kafić na 10 m visine????... Ne kontam, to je skandal?? Pa, to je van svih normi. Običoh cjelu zapadnu Evropu i nigdje nisam video kafić na nekim spratovima i da radi posle 02.00 ?????? E, zato mora da neko odgovara, ali ako je to neka satisfakcija roditeljima...

<http://www.blic.rs/forum/iz-osvete-ubio-osmoro-mladih,2,2407906,0-cytaj-najnowsze.html>

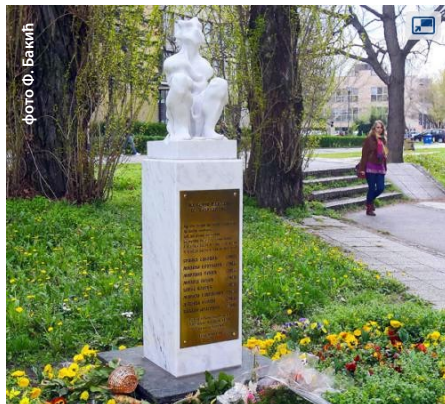

фото Ф. Бакић

Споменик на платоу код
Факултета техничких наука,
Трг Доситеја Обрадовића 6

„Ми њих не кривимо за убиство. Никога не кривимо за убиство него за одговорност. Желели смо да се утврди свачија одговорност.“
(Божо Далмација)

„Ако се бавиш последицама, нешто по дефиницији већ није било како треба. Ако се бавиш узроцима – нећеш се бавити последицама.“ (Александар Антић)

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

УСТАНОВА КУЛТУРЕ ОД НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА, НОВИ САД

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад
Телефон: 021/ 6621 411 (централа)

За издавача / ЗОРАН ЋЕРИЋ, в. д. управника
Директор Дrame / АЛЕКСАНДАР ГАЈИН

Уредник / ИВАНА ИЛИЋ КИШ
Фотографије / СРЂАН ЋУРИЋ
Обликовање / РАДУЛЕ БОШКОВИЋ
Технички уредник / НОРБЕРТ БАРЦАЛ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА

Штампарија ПРЕСИЈА, Београд
Тираж 800

156. сезона 2016/2017.

www.snp.org.rs

Представа је реализована уз подршку Владе АП Војводине.